

NOVETATS ORTOGRÀFIQUES I GRAMATICALS DE L'IEC (V)

Ús del guionet en mots prefixats amb l'adverbi *no*

Tot i que les paraules derivades per mitjà d'un prefix en general no porten guionet, l'*Ortografia catalana* recull com a novetats, entre d'altres, algunes excepcions en l'ús del guionet.

En aquesta ocasió parlem de l'**ús del guionet en mots prefixats amb l'adverbi *no***.

S'escriu ***no-*** (amb guionet) en els conjunts formats per un nom o un adjectiu que han assolit un alt grau de lexicalització (la *no-violència*). Aquest ***no-*** es comporta com a prefix i, per identificar aquests termes, cal observar les característiques següents:

- Corresponen a conceptes ben fixats, amb un alt grau de lexicalització.

- Són termes propis d'un àmbit d'especialitat.

- Normalment no porten cap complement.

Per contra, s'escriu ***no*** (sense guionet) en altres expressions que no han arribat a aquest grau de lexicalització; i el ***no*** es consigna separat del nom o l'adjectiu (una *organització no governamental*).

Així doncs, en aquests casos:

- ***No*** manté el seu valor d'adverbi i no funciona com a prefix.

- El significat de l'expressió és el contrari del que tindria sense ***no***.

- L'expressió sovint porta complements (la *no obligatorietat de la vacunació*).

<i>no-</i>	<i>no</i>
les nacions no-bel·ligerants (dret internacional)	la no confessionalitat de l'Estat
el pacte de no-agressió (dret i política internacionals)	la no convertibilitat del dòlar
el no-alineament o els països no-alineats (dret i política internacionals)	la no obligatorietat de la vacunació
la no-ingerència (dret i política internacionals)	la no submissió als EUA
el principi de no-intervenció (dret i política internacionals)	un tractat de no proliferació nuclear
la no-violència o els no-violents (sociologia)	la no compareixença a una convocatòria
una prosa de no-ficció (literatura)	la no existència d'un llenguatge literari
els no-creients (religió)	el no pronunciament dels juristes
un no-electròlit (química)	els no fumadors
un no-metall (química)	els no matriculats
el no-jo (filosofia)	els no residents
el no-res (filosofia)	un nom no comptable
l'art no-figuratiu o la no-figuració (art)	una organització no governamental
la geometria no-euclidiana (art, matemàtiques)	una equació no lineal
	la comunicació no verbal
	la no competència
	la no discriminació

Per saber-ne més

Més enllà del que estableix la norma, convé recordar que:

- És recomanable no usar expressions forçades: és més habitual dir l'**absència** que la **no presència**.
- En altres casos, però, hi ha matisos diferents en les formes usades: no és el

mateix dir la **insubmissió** que la **no submissió**.

Finalment, cal observar que la frontera entre els dos tipus d'expressions pot no ser sempre clara (la mateixa norma parla de *matís*), i això pot portar a una certa vacil·lació en l'ús, segurament inevitable.